

Đề thi vào lớp 10 môn Văn năm 2017 - 2018 tỉnh Bến Tre

SỞ GIÁO DỤC VÀ
ĐÀO TẠO
BẾN TRE

ĐỀ THI TUYỂN SINH LỚP 10 TRUNG HỌC PHỔ THÔNG
CÔNG LẬP
NĂM HỌC 2017 - 2018
Môn: Ngữ văn (chung) Thời gian: 120 phút (không kể phát đề)
ĐỀ CHÍNH THỨC

Câu 1. (4 điểm) Đọc đoạn thơ sau, thực hiện các yêu cầu a), b, c), d):

Việt Nam đất nước ta ơi
Mênh mông biển lúa đâu trời đẹp hơn
Cánh cò bay lả rập rờn
Mây mờ che đỉnh Trường Sơn sớm chiều

Quê hương biết mấy thân yêu
Bao nhiêu đời đã chịu nhiều thương đau
Mặt người vất vả in sâu
Gái trai cũng một áo nâu nhuộm bùn

(Nguyễn Đình Thi, Bài thơ Hắc Hải.

Theo Ngữ văn 6, tập 2, NXB Giáo dục Việt Nam, 2014, trang 109)

- a) Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn thơ.
- b) Nêu nội dung chính của đoạn thơ bằng một câu khái quát.
- c) Hãy tìm các từ láy được sử dụng trong đoạn thơ và cho biết tác dụng của nó.
- d) Viết đoạn văn (khoảng 100 chữ) trình bày suy nghĩ của em về vẻ đẹp của con người Việt Nam qua đoạn thơ.

Câu 2. (6 điểm) Viết bài văn nghị luận trình bày cảm nhận của em về đoạn văn:

“[...] Tôi hãy còn nhớ buổi chiều hôm đó - buổi chiều sau một ngày mưa rừng, giọt mưa còn đọng trên lá, rừng sáng lấp lánh. Đang ngồi làm việc dưới tấm ni lông nóc, tôi bỗng nghe tiếng kêu. Từ con đường mòn chạy lẫn trong rừng sâu, anh hốt hải chạy về tay cầm khúc gỗ đưa lên khoe với tôi. Mặt anh hớn hở như một đứa trẻ được quà. .

Sau đó anh lấy vỏ đạn hai mươi li của Mi, đập mỏng làm thành một cây cưa nhỏ, cưa khúc gỗ thành từng miếng nhỏ. Những lúc rỗi, anh của từng chiếc răng lược, thận trọng, tỉ mỉ và có công như người thợ bạc. Chẳng hiểu sao tôi thích ngồi nhìn anh làm và cảm thấy vui vui

Đề thi vào lớp 10 môn Văn năm 2017 - 2018 tỉnh Bến Tre

khi thấy bụi ngà rơi mỗi lúc một nhiều. Một ngày, anh cưa được một vài răng. Không bao lâu sau, cây lược được hoàn thành, Cây lược dài độ hơn một tấc, bề ngang độ ba phân rưỡi, cây lược cho con gái, cây lược dùng để chải mái tóc dài, cây lược chỉ có một hàng răng thưa. Trên sống lưng lược có khắc một hàng chữ nhỏ mà anh đã gò lưng, tần mần khắc từng nét: “Yêu nhớ tặng Thu con của ba”. Cây lược ngà ấy chưa chải được mái tóc của con, nhưng nó như gỡ rối được phần nào tâm trạng của anh. Những đêm nhớ con, anh ít nhớ đến nỗi hối hận đánh con, nhớ con, anh lấy cây lược ra ngắm nghía rồi mài lên tóc cho cây lược thêm bóng, thêm mượt, Có cây lược, anh càng mong gặp lại con. Nhưng rồi một chuyện không may xảy ra. Một ngày cuối năm năm mươi tám - năm đó ta chưa vỡ trang - trong một trận càn lớn của quân Mỹ - nguy, anh Sáu bị hi sinh. Anh bị viên đạn của máy bay Mi bắn vào ngực. Trong giờ phút cuối cùng, không còn đủ sức trăng trối lại điều gì, hình như chỉ có tình cha con là không thể chết được, anh đưa tay vào túi, móc cây lược, đưa cho tôi và nhìn tôi một hồi lâu. Tôi không đủ lời lẽ để tả lại cái nhìn ấy, chỉ biết rằng, cho đến bây giờ, thỉnh thoảng tôi cứ nhớ lại đôi mắt của anh.

- Tôi sẽ mang về trao tận tay cho cháu.

Tôi cúi xuống gần anh và khẽ nói. Đến lúc ấy, anh mới nhắm mắt đi xuôi."

(Nguyễn Quang Sáng, Chiếc lược ngà.

Theo Ngữ văn 9, tập 1, NXB Giáo dục Việt Nam, 2017, trang 199, 200)

- HẾT -